

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/468/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2508204939
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2012:2508204939.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnej veci navrhovateľa: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Mamatyeva 17, Bratislava, proti odporcovi: M. Z., H.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž.F. Č.. XXX, v zastúpení: JUDr. Roman Cibulka, advokát so sídlom Hlavná 13, Trnava, za účasti vedľajšieho účastníka: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, o zaplatenie 2.458,21 eur, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa zamietá.

II. O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 07.05.2008 doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.05.2008 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.458,21 eur (74.056,- Sk).

Návrh odôvodnil tým, že odporca dňa 09.03.2005 v obci Visolaje ako vodič nákladného vozidla Avia, EČV: D. - XXX B. zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej poistenec navrhovateľa p. M. N. (ďalej aj "poistenec žalobcu") utrpel zranenia (trieštivú otvorenú zlomeninu ľavého kolena v oblasti jabĺčka, tržné rany na hlave, brade a pravom predlaktí, otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu 9. rebra vľavo, zmliaždenie hrudníka), ktoré si vyžiadali práceneschopnosť poškodeného tri mesiace. Poškodenému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť. Uviedol, že odporca bol pre vyššie uvedený skutok trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/160/05-143 zo dňa 03.08. 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 16.08.2005, uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví a bol mu za to uložený trest. V ďalšom žalobca poukázal na to, že podľa zákona č. 273/1994 Z.z. (§ 57 ods.1) o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení účinnom do 31.12.2004 (ďalej len "ZoZP") a zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZoRZS"), podľa ktorých má navrhovateľ právo uplatniť si nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Poukázal tiež na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ďalej len "OZ"), ktorý upravuje všeobecnú zodpovednosť za škodu, spôsobenú protiprávnym konaním. Ďalej navrhovateľ uviedol, že svoj zákonný nárok na náhradu nákladov vynaložených za poskytnutú zdravotnú starostlivosť si uplatnil výzvou

zo dňa 21.01.2008 u odporcu a priamo proti poisťovateľovi, ktorým je Komunálna poisťovňa, a.s. výzvou zo dňa 10.12.2007, na sumu 74.056,- Sk. Odporca ani Komunálna poisťovňa, a.s. (ďalej aj "poisťovňa" alebo "vedľajší účastník") požadovanú sumu v stanovenej lehote neuhradili. Dňa 25.01.2008 bol navrhovateľovi doručený list poisťovne (zo dňa 22.01.2008), ktorým navrhovateľovi oznámila, že jeho nárok považuje za premlčaný, čo zdôvodnila ustanovením § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZoPZP") a poukazom na ust. § 106 ods. 1 OZ (premlčanie práva na náhradu škody). V ďalšom navrhovateľ uviedol obsah korešpondencie medzi ním a poisťovňou (v ktorej obaja uvádzali svoje argumenty na preukázanie svojho právneho názoru na to, či nárok navrhovateľa je alebo nie je premlčaný).

Na záver navrhovateľ uviedol, že motorové vozidlo, ktorým odporca spôsobil dopravnú nehodu, bolo v tom čase poistené v Komunálnej poisťovni, a.s., s ktorou bola uzatvorená zmluva o poistení zodpovednosti; navrhovateľ žiadal poisťovňu, aby na základe tejto zmluvy a v súlade s ust. § 4 ZoPZP uhradila uplatnený nárok navrhovateľa aj s poukazom na to, že náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia navrhovateľovho poistenca boli uhradené v období od 01.10.2005 do 11.06.2007, kedy už aj novelizované znenie § 42 ods. 4 písm. a/ ZoRZS nadobudlo účinnosť, ktoré navrhovateľa oprávňuje uplatniť si nárok na ich úhradu. Napriek uvedeným skutočnostiam odporca ani poisťovňa navrhovateľovi požadovanú sumu doposiaľ neuhradili.

Navrhovateľ k podanému návrhu pripojil listinné dôkazy, a to trestný rozkaz č.k. 1T/160/05-143- zo dňa 03.08.2005 (ďalej len "trestný rozkaz") Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len "OS PB"), ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 16.08.2005, Postúpenie výzvy zo dňa 10.12.2007 (ktorá bola adresovaná poisťovni), Výzvu na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, zo dňa 21.01.2008 (adresovanú žalovanému M. Z.). V zmysle pripojených doručeníek, prevzal odporca predmetnú výzvu dňa 28.01.2008 a poisťovňa prevzala Postúpenie výzvy dňa 19.12.2007. Navrhovateľ priložil k návrhu aj vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou, kde je ako poškodený uvedený poistenec navrhovateľa, ktorý utrpel poškodenie zdravia pri dopravnej nehode dňa 09.03.2005 a ako osoba, ktorá poškodenie zdravia (úraz) spôsobila je uvedený odporca. Rovnako navrhovateľ pripojil odpoveď poisťovne na výzvu na odškodnenie (zo dňa 22.01.2008), výzvu na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť (zo dňa 21.02.2008), adresovanú poisťovni, ktorú výzvu poisťovňa prevzala dňa 29.02.2008. V rámci vzájomnej korešpondencie navrhovateľa s poisťovňou navrhovateľ predložil list označený ako Oznámenie (zo dňa 27.03.2008), odpoveď navrhovateľa adresovanú poisťovni (zo dňa 10.04.2008), ktorú poisťovňa prevzala dňa 17.04.2008.

V písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 20.08.2008 doručenom súdu dňa 21.08.2008 poisťovňa uviedla, že podľa jej názoru na premlčanie navrhovateľom uplatneného nároku platí 2-ročná premlčacia doba v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. K svojmu vyjadreniu poisťovňa pripojila aj list žalobcu zo dňa 22.01.2008 a Záznam o poškodenom - poistencovi žalobcu (číslo udalosti 05030917, s dátumom hlásenia 16.03.2005).

Na pojednávanie nariadené na deň 27.10.2008 sa poisťovňa ako vedľajší účastník nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila listom zo dňa 23.10.2008 doručeným súdu dňa 27.10.2008; v tomto podaní poisťovňa uviedla, že trvá na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.08.2008, a súhlasila, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti.

Po vykonanom dokazovaní oboznámením sa s obsahom spisového materiálu vyhlásil súd dňa 31.10.2008 rozsudok č.k. 4C 468/2008 - 46, ktorým zaviazal odporcu, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatil navrhovateľovi sumu vo výške 74.056,- Sk a Okresnému súdu Piešťany súdny poplatok vo výške 4.440,- Sk. Navrhovateľovi súd náhradu trov nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku sa odvolaním doručeným súdu dňa 12.03.2009 odvolala poisťovňa ako vedľajší účastník a odvolaním doručeným súdu dňa 16.03.2009 sa odvolal odporca.

Odporca v odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok nepovažuje za správny, nakoľko dňa 09.03.2005 ako vodič nákladného vozidla Ávia, EČV: D.-XX-B. zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej poistenec navrhovateľa utrpel zranenia a za uvedené konanie bol trestným rozkazom uznaný vinným. Ďalej tvrdil, že v daný deň riadil vyššie uvedené vozidlo ako zamestnanec zamestnávateľa - Z. C. - C. R., IČO: XX 106 905, miesto podnikania R. Č.. XXX (ďalej len „zamestnávateľ“), u ktorého bol v tom čase zamestnaný, a pre ktorého v ten deň vykonával pracovnú cestu. Zamestnávateľ odporcu bol aj prevádzkovateľom vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Súčasne odporca uviedol, že v zmysle uvedeného a podľa § 420 ods. 2 OZ nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný a navrhovateľ si mal nárok na náhradu škody uplatniť voči zamestnávateľovi a prevádzkovateľovi motorového vozidla, pretože odporca za škodu spôsobenú pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú osobu nezodpovedá, ale zodpovedá za ňu ten, za koho túto činnosť vykonával.

Odporca k odvolaniu pripojil aj Pracovnú zmluvu zo dňa 01.09.2003 uzavretú medzi odporcom a zamestnávateľom a Výpoveď odporcu zo dňa 10.03.2005.

Uznesením č.k. 23Co 249/2009 - 99 zo dňa 28.01.2010 Krajský súd v Trnave odmietol odvolanie odporcu ako podané oneskorene a rozsudok prvého stupňa zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Súčasne uložil prvostupňovému súdu povinnosť opätovne posúdiť existenciu pasívnej legitimácie odporcu, od ktorého sa odvíja nárok navrhovateľa.

Výzvou zo dňa 06.09.2011 vyzval súd právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na predloženie listinného dôkazu o právnom vzťahu odporcu a poisťovne ako vedľajšieho účastníka.

Podaním zo dňa 14.09.2011 doručeným súdu dňa 21.09.2011 oznámil právny zástupca odporcu súdu, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom neexistuje žiaden zmluvný vzťah, ktorý by žalovaný mohol preukázať nejakou listinou a súčasne navrhol predvolať na pojednávanie za účelom výsluchu ako svedka bývalého zamestnávateľa odporcu, Z. C..

Podaním zo dňa 27.10.2011 doručeným súdu dňa 03.11.2011 oznámil vedľajší účastník súdu, že poisťovná zmluva č. XXXXXXXXXXXX/číslo návrhu B. 136136 zo dňa 18.11.2004 (ďalej len „poisťovná zmluva“), predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. AVIA VIN: R., EVC: HC 446 B. so začiatkom poistenia od 01.01.2005 do 31.12.2005, bola uzavretá medzi vedľajším účastníkom ako poisťovateľom a prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým je Z. C. - C. R. K. K. R. XXX, XXX XX R.. Spolu so svojim podaním predložil vedľajší účastník súdu aj predmetnú poisťovnú zmluvu.

Podaním doručeným súdu dňa 28.11.2011 ospravedlnil vedľajší účastník svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 28.11.2011 a požiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Ďalej sa vyjadril, že sa naďalej pridrižiava svojich doterajších tvrdení a domnieva sa, že nárok navrhovateľa je premlčaný. Súčasne uviedol, že s poukazom na existenciu zmluvného vzťahu medzi prevádzkovateľom motorového vozidla, t.j. Z. C. - C. R. K. K. R. Č.. XXX a vedľajším účastníkom, založeným vyššie uvedenou poisťovnou zmluvou je toho názoru, že odporca nie je pasívne legitimovaný. Uvedené vyvodzuje z ustanovenia § 420 ods. 2 OZ a teda, že v prípade ak vodič nie je totožný s osobou prevádzateľa motorového prostriedku, ktorým bola škoda spôsobená, môže sa voči nemu domáhať poškodený náhrady škody za predpokladu, že nejde o zamestnanca prevádzateľa motorového vozidla, tzn. ak niekto spôsobí škodu pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú osobu ako jej zamestnanec, nezodpovedá za takto vzniknutú škodu sám, ale zodpovednosť nesie osoba, pre ktorú bola činnosť vykonávaná.

Na pojednávaní dňa 28.11.2011 splnomocnený zástupca navrhovateľa k otázke nedostatku pasívnej legitimácie na strane odporcu uviedol, že podľa názoru navrhovateľa pasívna legitimácia vyplýva zo subjektívneho zavinenia predmetnej dopravnej nehody, keďže poškodenie poistenca navrhovateľa bolo spôsobené zavineným protiprávnym konaním, ktoré bolo aj posúdené a vyhodnotené ako trestný čin, za ktorý bol uložený trest v zmysle trestného rozkazu 1T 162/2005 vydaným Okresným súdom Považská Bystrica. V danom prípade nejde o konanie v mene zamestnávateľa, keďže poškodenie zdravia bolo spôsobené trestným činom, a preto v tomto prípade ide o exces konania v mene zamestnávateľa. Ďalej uviedol, že nárok u vedľajšieho účastníka si uplatňuje na základe skutočnosti, že poškodenie

zdravia bolo spôsobené motorovým vozidlom, ktoré bolo poistené u vedľajšieho účastníka, t.j. na základe objektívnej zodpovednosti majiteľa vozidla.

Právny zástupca odporcu sa naďalej pridržiaval argumentácie v odvolaní a teda, že v danom prípade činnosť, ktorú vykonával odporca, vykonával pre zamestnávateľa a k dopravnej nehode došlo v súvislosti s pracovnou cestou a napriek odsúdeniu trestným rozkazom nie je takéto konanie možné považovať za exces. S poukazom na ustanovenie § 420 ods. 2 by mal žalovanou stranou v konaní byť práve zamestnávateľ odporcu ako prevádzkovateľ vozidla.

Odporca uviedol, že na pracovnú cestu bol vyslaný u zamestnávateľa Z. C.. Vracal sa z pracovnej cesty ráno a došlo k dopravnej nehode. Neubrzdil pred kolónou. Čelne sa zrazil s dodávkou, kde bol poškodený, ublíženie na zdraví tam bolo.

Na pojednávaní dňa 21.12.2011 predvolaný svedok Z. C. uviedol, že odporca M. Z. bol u neho zamestnaný ako vodič pred a asi 5 rokmi mu dal výpoveď po tom, čo pri dopravnej nehode zničil pracovné motorové vozidlo. Pracoval ako vodič, na služobné cesty bol riadne vyslaný, poučený, riadne si vykonával pracovnú činnosť. V ten deň bol v Košiciach a išiel na spätočnej ceste z Košíc, kde mal nakládku. Mal vykladať v Novom Meste a Trnave. V ranných hodinách bolo svedkovi oznámené, že vodič, pán Z. havaroval. Spôsobil dopravnú nehodu, pričom spôsobil aj škodu. Asi do 2 hodín prišiel na miesto nehody. V tom čase tam bolo len havarované auto, neboli tam zranené osoby, premávka bola v tom čase zastavená. Auto odťahovala nejaká firma z Považskej Bystrice. Uviedol, že dopravná nehoda sa stala na trase, ktorú mal odporca určenú a teda trasu pracovnej cesty dodržal. Ďalej uviedol, že s odporcom rozviazal po nehode pracovný pomer kvôli tomu, že rozbil auto. pracovná zmluva bola rozviazaná na žiadosť pána Z.. Svedok predložil súdu výpoveď k nahliadnutiu.

Súd po vykonanom dokazovaní, doplnenom v intenciách uznesenia Krajského súdu v Trnave oboznámením sa so spisovým materiálom, listinnými dôkazmi, spisom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T 160/2005, výsluchom účastníkov a výsluchom svedka Z. C., má za preukázaný tento skutkový a právny stav:

Odporca dňa 09.03.2005 v čase o 08.20 hod, na ceste I/61 v obci Visolaje pri rodinnom dome č. 4 ako vodič nákladného motorového vozidla AVIA, EČV: D.-XXX B., v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy, stavu a povahe vozovky svojim schopnosťami a okolnostiam v cestnej premávke pri brzdení vzhľadom na stojace vozidlá v jazdnom pruhu pred ním dostal s vozidlom na mokrej ceste šmyk, prešiel do protismeru, kde ľavou stranou svojho vozidla zachytil ľavú časť oproti jazdiaceho vozidla Renault Trafic s EČV: C.-XXX A.K (ktorý v smere od Trenčína na Považskú Bystricu riadil vodič Ľ. E.) a následne sa čelne zrazil s oproti idúcim dodávkovým vozidlom Toyota HI, EČV: Y.-XXXXX M., ktoré riadil vodič N. M.r, bytom C., A. XXXX/XX (poistenec žalobcu), ktorý pri tejto dopravnej nehode utrpel trieštivú otvorenú zlomeninu ľavého kolena v oblasti jabĺčka, tržné rany na hlave, brade a pravom predlaktí, otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu deviateho rebra vľavo, zmliaždenie hrudníka, ktoré zranenia si vyžiadali jeho práceneschopnosť tri mesiace. Odporca svojim konaním porušil ustanovenie § 15 ods. 1, 4 Zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách a inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, pretože porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona. Odporca bol pre uvedený skutok trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/160/05-143 zo dňa 03.08.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 16.08.2005, uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví a bol mu za to uložený trest.

Odporca zapríčinil predmetnú dopravnú nehodu dňa 09.03.2005 ako vodič nákladného vozidla Ávia, EČV: D.-XX-B. ako zamestnanec zamestnávateľa - Z. C. - C. R., P.: XX 106 905, Z. S. R. Č.. XXX, u ktorého bol v tom čase zamestnaný, a pre ktorého v ten deň vykonával pracovnú cestu. Zamestnávateľ odporcu bol aj prevádzkovateľom vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Svoj pracovnoprávny vzťah k zamestnávateľovi ako aj jeho ukončenie preukázal odporca predložením pracovnej zmluvy a výpovede z pracovného pomeru.

Z výpovede svedka Z. C. má súd za preukázané, že odporca u neho bol v čase dopravnej nehody zamestnaný ako vodič. V deň nehody bol odporca riadne vyslaný na služobnú cestu do Košíc, kde mal nakládku. Odporca dodržal trasu služobnej cesty a dopravná nehoda sa stala na trase, ktorú mal odporca určenú.

Medzi odporcom a vedľajším účastníkom neexistuje žiaden zmluvný vzťah. Motorové vozidlo, ktorým odporca spôsobil dopravnú nehodu, bolo v tom čase poistené v Komunálnej poisťovni, a.s., s ktorou bola uzatvorená zmluva o poistení zodpovednosti. Poistná zmluva č. XXXXXXXXXX/číslo návrhu B. 136136 zo dňa 18.11.2004, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. AVIA VIN: R., G.: D. XXX B. so začiatkom poistenia od 01.01.2005 do 31.12.2005, bola uzavretá medzi vedľajším účastníkom ako poisťovateľom a prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým je Z. C. - C. R. K. K. R. XXX, XXX XX R..

Pri rozhodovaní o predmetnom návrhu potom súd vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 430 ods. 1 OZ, namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil.

Podľa § 179 ods. 1, prvá veta Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3 a 4 ZoPZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d/ ušlého zisku. (3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom. (4) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odporca nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko v zmysle ustanovenia § 420 ods. 2 a § 427 ods. 1 OZ odporca nie je osobou zodpovednou za spôsobenie škody vo vzťahu k poškodenému, tzn. ani vo vzťahu k poisťovateľovi poškodeného, ktorým je v danom prípade navrhovateľ. Súd má za preukázané, že odporca spôsobil dopravnú nehodu ako zamestnanec zamestnávateľa pri výkone činnosti pre zamestnávateľa, a to motorovým vozidlom, ktorého prevádzkovateľom bol rovnako zamestnávateľ. Súd má za preukázané, že v danom prípade nešlo zo strany odporcu o exces, nakoľko dodržal pokyny zamestnávateľa ako aj čas a trasu pracovnej cesty, na ktorej k nehode došlo. Rovnako za vybočenie z rámca pôsobnosti zamestnávateľa nemožno považovať skutočnosť, že činnosť, pri ktorej ku škode došlo bola protiprávnym konaním (por. R 55/1971). V zmysle citovaných zákonných ustanovení ak odporca spôsobil škodu pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú osobu (zamestnávateľa), nezodpovedá za túto škodu sám, ale za ňu zodpovedá ten, za koho túto činnosť vykonával. Ak odporca ako zamestnanec v rámci pracovnoprávných povinností spôsobil škodu tretej osobe, zodpovedá za túto jeho zamestnávateľ. Hoci odporca za spôsobenú škodu nezodpovedá priamo poškodenému, jeho zodpovednosť v zmysle pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

Nakoľko odporca nie je vo vzťahu k poškodenému zodpovedný za škodu vzniknutú pri dopravnej nehode, a teda nie je pasívne vecne legitimovaný súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 s tým, že o trovách konania rozhodne súd až po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave, prostredníctvom Okresného súdu Piešťany.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 OSP/ (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP (rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania; účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený; v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie; nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát; súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy),

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP, t.j. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

- má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
- ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode oznámiť matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. (§ 27 ods. 1 ZR)